



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 62/09-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. februára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 52 C/217/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. decembra 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 52 C/217/2007.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ zažaloval sudkyňu Krajského súdu v Bratislave o ochranu osobnosti v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 52 C/217/2007.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

„Okresný súd Bratislava II, Drieňová 5, 820 07 Bratislava, v konaní sp. zn.: 52 C 217/2007, zákonná sudkyňa v II. rade JUDr. O. N., ktorá porušuje základné právo na súdnu ochranu garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 – právo na verejné prerokovanie veci pred objektívnym, nezaujatým a nezávislým súdom, čo však Okresný súd Bratislava II nie je pre existenciu komanda sudcov, ktorého cieľom je dokonat' Justičný teror a vyústiť tento v dokonanú justičnú vraždu!...

I. Sťažovateľ zažaloval sudkyňu Krajského súdu Bratislava JUDr. M. Ř. žalobou o ochranu osobnosti v konaní sp. zn.: 52 C/217/2007, keď táto sudkyňa, rovnako sudcovia Ústavného súdu pripisujú žalobcovi fiktívny majetok a z týchto klamstiev potom vychádzajú pri rozhodovaní. Čo je rozhodovanie mafiánske, svojvoľné a tento trend si zúfalo uchovávajú od roku 2002. Výsledkom je, že OS BA II má 23 podaní na Európskom súde.

Hoci je žalobca bez príjmov od mája 2006, nemá dôchodok, je plne invalidný a nositeľom ŤZP, nemá možnosť zárobku a má majetok na príťaž, tento súd rozhoduje ako jeden chorý až sprostý – pretože napriek uvedeným skutočnostiam nie je oslobodený od súdnych poplatkov, hoci žalobca má na to zákonný nárok.

Touto machináciou – porušovaní základných práv a zákonov chce súd oslobodiť zažalovanú sudkyňu od povinnosti zaplatiť nemajetkovú ujmu. Táto falošná kolegalita je chorá a uvádza sudcov do verejne odhaliteľného kriminálneho výkonu súdnictva!“

Sťažovateľ preto žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„II.A. Okresný súd Bratislava II porušuje základné právo D. B. garantované čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 dohovoru o základných právach.

II.B. Okresný súd Bratislava II je povinný zaplatiť D. B. primerané zadosťučinenie vo výške 500.000,- Sk v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II.C. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie 52 C/217/2007-47 zo dňa 10. 12. 2008 a oslobodzuje D. B. od súdnych poplatkov až do času jeho prípadného zlepšenia finančnej situácie.

II.D. Okresný súd v Bratislava II zaplatí trovy konania.“

Sťažovateľ súčasne žiada, aby mu ústavný súd ustanovil advokáta na jeho zastupovanie pred ústavným súdom.

Z príloh, ktoré sťažovateľ predložil spolu so sťažnosťou, vyplýva, že sťažovateľ bol vyzvaný na zaplatenie súdnych poplatkov (4. júna 2008), ktoré nezaplatil. V tejto veci podal Krajskej prokuratúre v Bratislave podnet a Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky opakovaný podnet, obidva podnety sťažovateľ a orgány prokuratúry odložili.

Sťažovateľ bol zaviazaný zaplatiť súdny poplatok v určenej lehote s upozornením, že ak ho nezaplatí, súd ho bude vymáhať. Pretože sťažovateľ súdny poplatok nezaplatil, okresný súd konanie vedené pod sp. zn. 52 C/217/2007 uznesením č. k. 52 C/217/2007-47 z 10. decembra 2008 zastavil. Ústavný súd na okresnom súde zistil, že sťažovateľ sa proti označenému uzneseniu odvolal a vec bola 9. januára 2009 predložená Krajskému súdu v Bratislave. Z predložených príloh k sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa obrátil so svojou sťažnosťou na ústavný súd po doručení mu označeného uznesenia okresného súdu (15. decembra 2008).

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je právomoc ústavného súdu subsidiárna, čo znamená, že namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že sťažovateľ sa ochrany základného práva alebo slobody môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (I. ÚS 103/02).

Podľa § 201 Občianskeho súdneho poriadku účastník konania môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Túto možnosť sťažovateľ aj využil.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatoval, že sťažovateľ mal v systéme všeobecného súdnictva k dispozícii účinný opravný prostriedok na ochranu svojich práv, ktoré boli podľa jeho názoru označeným uznesením okresného súdu porušené. Týmto účinným prostriedkom bolo odvolanie, ktoré sťažovateľ proti uzneseniu prvostupňového súdu aj podal. Využitie tejto zákonnej možnosti účinnej ochrany základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1

a čl. 13 dohovoru vylučuje prijatie sťažnosti ústavným súdom, ktorý môže uplatniť svoju právomoc iba vtedy, ak navrhovateľ nemal inú ústavnú a zákonnú možnosť účinnej ochrany svojich práv (IV. ÚS 115/07).

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu „ak o závažných procesných pochybeniach, ktorými sa porušujú aj niektoré zo základných práv alebo slobôd, je oprávnený a povinný rozhodnúť všeobecný súd na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov upravených v príslušnom procesnom poriadku, je právomoc ústavného súdu pred ich vyčerpaním vylúčená“ (IV. ÚS 10/02). V nadväznosti na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

V súvislosti so zistením, že sťažnosť sťažovateľa doručená ústavnému súdu 23. decembra 2008 obsahuje hrubo urážlivé výroky, dehonestujúce a neopodstatnené obvinenia adresované zákonnej sudkyňi v namietanom konaní, ale aj sudcom všeobecných súdov, ústavný súd uvádza, že v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 406/08) za súčasť zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania podaného ústavnému súdu považuje aj primeranú slušnosť vo vyjadrovaní; ak táto absentuje, je dôvod na odmietnutie sťažnosti s takýmto obsahom pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. februára 2009